

Nagesholm i Kjøbenhavns Amts søndre Birk. De Beboere, som boede deromkring, mærkede ikke noget til, at der var egentlig Afspærring. Paa den Eiendom vedbleve Kreaturerne at gaa paa Græs, og der var blot givet Forbud imod, at de kom sammen med andre Kreaturer paa Naboeiendommen. Jeg veed meget vel, at der staar en saadan Bestemmelse i Loven af 1857; men jeg veed ogsaa, at der i samme Lov forudsattes, at naar Forbudet skal have en større Omfang, saa vil der blive truffet Foranstaltning til Slagtning af det syge Kvæg. Saadanne Foranstaltninger kjendte man ikke paa Nagesholm. Jeg vil derfor tillade mig at udbede mig den høitærede Ministers Oplysning om, hvilke Foranstaltninger der bleve truffet fra April 1881 til August samme Aar mod Kvægsygdom her paa Sjælland. Jeg vil endvidere tillade mig at forespørge hos den høitærede Minister, om der er pleiet diplomatisk Underhandling med den britiske Regjering om Ophævelsen af dette Forbud, og hvorpaa den engelske Regjering støttede sin Modstand eller Erklæring desangaaende. Jeg vil spørge om det Ord „Englands Samtykke“, som den høitærede Minister officielt har ladet bruge, er saaledes at forstaa, at den høitærede Minister spurgte England, om man tør ophæve Forbudet eller det skal staa ved Magt, om det er saaledes at forstaa, at hvis England siger Nei til den danske Regjerings Ophævelse af sit eget Kvægsudførselsforbud, bliver det ved at bestaa, om vi altsaa ere paa den Maade afhængige af fremmede Regjeringer med Hensyn til Udførslen af en af vore Hovedexportartikler. Det varede jo, som sagt, meget længe, og den høitærede Minister brød selv sit eget Forbud. Jeg kommer nemlig nu til den anden Afdeling af min Forespørgsel, de Tilladelser, som den høitærede Minister gav visse Kreaturhandlere til at udføre Kvæg fra Sjælland, medens det almindelige Forbud endnu stod ved Magt. Jeg spørger den høitærede Minister, hvorledes han tror at have Ret til at give saadanne Udførselstillaelser. Ved at efterlæse Lovene af 1857 og 1876 om Kvæghyge, kan jeg ikke faae nogen anden Mening ud, end at den Egn, der er erklæret for smittet af Kvæghyge, skal være aldeles afstaaren fra Samkvem med Hensyn til Kvæghandel med andre, usmittede Egne, og jeg siger derfor, at de Tilladelser, som den høitærede Minister gav i Juli, altsaa efter at Forbudet havde bestaaet i 4 Maaneder, til Udførsel af Kvæg fra Sjælland, er et Brud paa Loven, og det er min Begjæring til den høitærede Minister, at han vil oplyse mig og Thinget om, hvor der i vor Lovgivning findes Afkomst til at udstede saadanne Tilladelser eller Fritagelsestilladelser. I den ældre Lovgivning om Kvæghyge, navnlig i Udførselsloven af 1778, tales ganske vist om, hvorledes der kan føres Kvæg fra det ene Sted i Landet til det andet, naar der er Kvæghyge her; men

Tilladelserne ere dog indskrænkede netop til at gjælde de friske Egne, og der maatte paa ingen Maade føres Kvæg fra smittede til friske Egne, ikke engang til Slagtning eller som Tillægsdyr. Det er udtrykkelig forbudt i denne Lov af 1778. Den stod ved Magt indtil 1857, og den Lov, der da træder istedetfor den, udelukker aldeles Licentis til at føre Kvæg fra smittede til sunde Egne, og det er netop det, som Ministeren har gjort ved sin Licentis. Han har tilladt Kreatur-eksportører at udføre Kvæg fra de Egne, som han selv deklarerer som smittede, til sunde Egne, nemlig til Lydstland. Det Antal Kreaturer, som er udført, ønsker jeg ogsaa opgivet. Jeg har hørt fra kyndig Haand, at det er et Antal af 2,000 Kreaturer, der er givet Tilladelse til at udføre. Om der er udført saamange, veed jeg ikke, men formentlig maa Indenrigsministeren have Kundskab derom. Jeg har den Forestilling, at den høitærede Minister kunde ophævet Forbudet mod Udførsel af Kvæg fra Sjælland et Par Maaneder tidligere, end han virkelig gjorde. Jeg tror, at det er den almindelige Mening her paa Sjælland. Der har været kalkuleret over de Tab, som Kvæghandlere og Kvægopdrætttere have lidt ved, at dette sjællandske Forbud vedblev at staa ved Magt. Man har kalkuleret Tabet til Millioner. Man har sagt, at 1—2 Millioner Kroner ere tabte af den nationale Formue derved. Jeg skal nu ikke hverken bekræfte eller modsiges dette, men jeg har her for mig Beviser for, hvorledes en enkelt Mand kan lide overordenlige Tab ved, at et saadant Forbud staa ved Magt. Jeg har her officielle Udskrifter, 3 Burderingsforretninger, som ere optagne ved 3 Netter her i Sjælland. Det er en Kvæghandler, der havde leiet Fedestalde i Roskilde Kro, i Næstved og i Vordingborg, som har villet konstateres det Tab, han har lidt ved, at Forbudet mod at udføre Kreaturer stod ved Magt. Det antages, efter hvad der er beediget i disse tre Forretninger — thi Forretningerne ere beedigede af dertil af Netten udnævnte Skjønsmænd —, at i en saadan Fedestald bliver et Kvæghoved fedet saaledes, at det baade er slagtbart og sælgeligt, i det Hele i fuldtommen Stand i et Tidrum af 6 Maaneder, høist 7 Maaneder. Med dette Grundlag har denne Kvæghandler, som bemærket, faaet tre Skjønforretninger, og de Mænd, som have været udmeldte til at vurdere hans Skade, have for 107 Kvæghoveder edelig vurderet hans Tab til 14,000 Kr. — 14,000 Kr. for denne ene Kreaturhandler, der havde fine Kreaturer i tre Fedestalde, derved at han i 3—4 Maaneder er bleven forhindret fra at sælge sine Væver til Udførsel. Naar man gaar ud fra disse officielle Oplysninger, er det klart, at der vilde udfomme en meget betydelig Sum i Tab for den sjællandske Nationalformue, hvis man havde Oplysninger om, hvorledes Kvægbestanden havde været til Udførsel i denne Tid. Jeg veed ikke,